

[Ellemann-Jensen]

og ikke bare overskriften, vil erindre, at den overskrift var der ikke dækning for i teksten, og i dagens aviser har vi da også set udtalelser fra nationalbankdirektøren om, at Danmark ikke kan leve med den finanslov, som regeringen har nu lagt frem.

Jeg forstod på fru Mimi Jakobsens henvisning til venstres tidligere regeringssamarbejde med socialdemokratiet, at forligspartierne stadig kører med en undskyldning i retning af: ja men venstre har da også selv været med til at tage et ansvar sammen med socialdemokratiet.

Og hr. Niels Helveg Petersen var inde på noget af det samme i sin påstand om, at vi skulle løbe fra et ansvar, vi tidligere har haft. Det er påstande, jeg absolut ikke kan godtage. Vores regeringssamarbejde med socialdemokratiet brød jo netop sammen, fordi vi ikke længere ville tage ansvaret for den politik, som socialdemokratiet kunne trækkes til at føre. Vi havde nogle forhandlinger i foråret, forhandlinger, der ikke førte nogen vegne. Vi opdagede siden hvorfor. Fordi der sad nogle folk på udskiftningsbænkene uden for forhandlingslokalerne, og de havde tilsyneladende på forhånd lovet at gå med til næsten hvad som helst. Derfor fik man så det forårsforlig, som vi fik fældet dommen over i den finansredegørelse, der blev lagt frem for folkettinget i går, en domfældelse, der siger, at dette absolut ikke virker.

Men lad os så høre, hvad det er, der er i skuffen, og hvad vi skal have at vide senere, der skal gennemføres, for at tingene kommer til at virke. Måske var der en antydning af CDs rolle i en bemærkning, der kom fra hr. Brusvang, da hr. Brusvang tog ordet og sagde, at en økonomisk politik er utroværdig, når der ikke står et flertal bag. Jeg forstår, at CD altså ikke ser på indholdet af den økonomiske politik, men på, hvor mange der står bag den, når man vælger, hvor man skal lægge sine stemmer.

Så beskyldte statsministeren mig for at spytte på samarbejdets trappe, en trappe, der gerne skulle holdes ren. Det var ikke noget særlig elskværdigt billede, men da jeg så hørte, hvordan statsministeren bagefter begyndte at skælde mig ud for alt det, hr. Maisted havde sagt, og alt det, hr. Poul Schlüter havde sagt, og tillagde mig næsten alt, hvad der var sagt af grimme ting, så tog jeg det lidt lettere, for hvis ministeren sådan havde kogt

alt det grimme sammen, der var sagt om ham i tidens løb, og lagde skylden over på mig for det, så kan det da godt være, han har følt sig lidt forbitret.

Men jeg vil da gerne gøre statsministeren opmærksom på, at da venstre gik ud ad døren og ned ad trappen, så vendte vi os aldeles ikke om og spyttede på nogen trappe. Vi argumenterede, vi argumenterede for, hvorfor vi valgte at gå ud, og vi argumenterede for, hvad vi gerne så der skulle gøres, og det vil vi fortsat gøre som en hæderlig opposition, der lægger sine forslag frem og gerne skulle kunne føre en diskussion med regeringen, uden at vi vender tilbage til Bjæverskovtonen.

De bemærkninger, statsministeren i øvrigt havde om venstre og om vores fælles fortid, vil min partiformand senere kommentere.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Man kunne måske have forventet, at hr. Ellemann-Jensen havde forstået dybden i det citat, jeg kom med, eftersom han selv er fremkommet med det for mindre end 2 år siden. Jeg vil gerne sige til hr. Ellemann-Jensen, at det, der var tanken med at fremhæve dette citat, var, at hr. Ellemann-Jensen ved den nævnte lejlighed holdt et pompøst foredrag om, hvor vigtigt det var, at folkestyret fungerede, og det var i denne sammenhæng, jeg sagde, at det finder CD også er vigtigt, og med den samme samarbejdsvilje er vi gået ind i et forlig. Men det kan nu engang ikke nytte noget, at man så trækker sig ud i en krog og står med sine store tanker og sine vældig fine ideer, når de ikke har en chance for at få flertal i dette folketing.

Jeg bad også venstre om at erkende, at folkettinget har en anden sammensætning i dag, der giver nogle ganske begrænsede samarbejds muligheder, som venstre øjensynlig ikke vil gøre brug af; det beklager CD meget.

Maisted (FP):

Økonomiministeren bebrejdede oppositionen, at den ikke ville være med til hans ultraditionelle metoder som at tvinge pensionskasser og livsforsikringsselskaber til at aflevere 4-5 mia kr. til erhvervslivet om året. Jeg vil godt give en begrundelse, som jeg synes